

ΕΤΟΣ 64ov

31 Ιουλίου 2016

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 31 (3296)

ΘΑΡΣΕΙ, ΤΕΚΝΟΝ!

Μπορεί ή επιστήμη νά κατόρθωσε νά νικήσει ασθένειες πού στό παρελθόν προκαλοῦσαν πανδημίες καί εὐθύνονταν γιά τόν ξεκληρισμό ὀλοκλήρων πληθυσμῶν, δέν ἔχει κατορθώσει ὅμως ἀκόμη νά ἐξαλείψει τό φαινόμενο τῶν ἐπιδημιῶν. Ἦ Οχι μόνο διότι μαζί μέ τήν ἰατρική, τή βιολογία, τή φαρμακευτική, ἐξελήσσανται τά ποικίλα εἶδη τῶν ἰῶν πού εὐθύνονται γιά τίς ἐπιδημίες, ἀλλά καί γιατί πολλές ἀπό αὐτές, ἄν καί θεωροῦνται, δέν χαρακτηρίζονται ὡς τέτοιες λόγω διαφορετικῆς μεθοδολογίας καί προσέγγισης. Ἦ Ἐτσι, δύσκολα μέ ἐπιστημονικούς ὄρους καί κριτήρια μπορεῖ νά χαρακτηρισθεῖ ὡς ἐπιδημία ή καταγραφόμενη ἀπό τίς στατιστικές αὐξηση τῶν ψυχασθενειῶν. Ἦ ἀλήθεια ὅμως εἶναι πῶς ἀναλογικά οἱ ψυχικές ασθένειες, ἰδίως μέ τή μορφή ποικίλων φοβιῶν, τείνουν νά καταλάβουν ποσοστά πληθυσμοῦ μεγαλύτερα ἀπό αὐτά τῶν θανατηφόρων λοιμωδῶν νόσων.

Κι αὐτή ή καταγραφόμενη αὐξηση –συνδυαζόμενη μέ τή θεμιτή ἐπιστημονική διαπίστωση ὅτι τό ὀρθόδοξο ἥθος καί ή Ἐκκλησία ἔχουν τήν ἱκανότητα νά παρηγοροῦν τόν ἄνθρωπο, ἀλλά καί ἐν ὄψει τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς ἀσκητικῆς τῆς Ὀρθοδοξίας ὡς ψυχοθεραπευτικῆς– ὀδηγεῖ σέ μιά προσέγγιση ψυχιατρικῆς, ψυχολογίας καί ποιμαντικῆς, ή ὁποία ἄν καί καθοδεχομένη, πρέπει νά γίνεται τηρουμένων κάποιων προϋποθέσεων. Καί πρώτηστη προϋπόθεση εἶναι ὁ σεβασμός πρὸς τήν Ἐκκλησία καί τόν σκοπό της, ὡστε νά μή λογίζεται ὁ Λυτρωτής τοῦ ἀνθρώπινου γένους, ὁ ἰατρός τῶν ψυχῶν καί τῶν σωμάτων μας, ὡς ἀκόμη ἕνας εἰσηγητής ψυχοθεραπευτικῆς μεθόδου, οὔτε νά ἀποζητᾶται ή παραμυθητική παρηγορία τῆς Ἐκκλησίας μας ἀποκεκομμένη ἀπό τήν ἀλήθεια τῆς πίστες.

Ἦ κατάντια τοῦ ὑπερανθρώπου

Ἦ Ἄν καί δέν εἶναι ή μόνη αἰτία, διακρίνεται μεταξύ τῶν πρώτων λόγων γιά

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ματθ. θ' 1-8)

«Τέκνον, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου»

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοῖον, διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδού, προσέφερον αὐτῷ παραλυτικόν, ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν, εἶπε τῷ παραλυτικῷ· Θάρσει, τέκνον, ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. Καὶ ἰδού τινες τῶν Γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· Οὗτος βλασφημεῖ. Καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν, εἶπεν· Ἴνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; Τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν· Ἀφένονται σοι αἱ ἁμαρτίαι· ἢ εἰπεῖν· Ἐγειρε καὶ περιπάτει; Ἴνα δὲ εἰδῆτε, ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας (τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ)· Ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην, καὶ ὕπαγε εἰς τὸν οἶκόν σου. Καὶ ἐγερθεὶς, ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. Ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν, καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεόν, τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

τούς ὁποίους ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος βιώνει τὴν ἀνασφάλεια καὶ ἐπιτρέπει στίς φοβίες ν' ἀναπτυχθοῦν μέσα του. Ἴναι καὶ ὑποληθάνει στή σκέψη πολλῶν, μέ δισταγμὸ ὁμολογεῖται. Ἴναι καὶ ἡ ἐμπειρία τῆς καθημερινότητος συμπερασματικά ἐκεῖ καταλήγει, ὁ σύγχρονος ἄνθρωπος δὲν θέλει νά τό παραδεχθεῖ. Ὁ λόγος γιά τόν ὁποῖο πολλοὶ φθάνουν μέχρι τὴν ἀπελπισία καὶ ἀπό ἐκεῖ στήν κατάθλιψη ἢ καὶ τὴν αὐτοκτονία, εἶναι ὅτι δὲν ἔχουν ποῦ νά στηριχθοῦν. Ὅταν μεθοδικά πολεμοῦνται, ὑπονομεῦνται, συκοφαντοῦνται ἄζεις, πίστη, ιδανικά· ὅταν οἱ διάφορες ἰδεολογίες ὑπόσχονται τὴν τελειότητα τοῦ Παραδείσου γιά νά ἐμπαίξουν στή συνέχεια τόν ἄνθρωπο διαψεύδοντας τίς προσδοκίες του· ὅταν στό ὄνομα τῶν σύγχρονων πιστευμάτων καὶ τῶν κρατούντων κοινωνικοοικονομικῶν συστημάτων δικαιολογεῖται καὶ θεσμοθετεῖται ἡ ἐκμετάλλευση τοῦ ἀνθρώπου ἀπό ἄνθρωπο, ποῦ νά στηριχθεῖ μετά ἡ ψυχὴ καὶ ἀπό ποῦ ν' ἀντλήσει δύναμιν!

Ἡ μεγαλύτερη ζημιά ποῦ προκάλεσαν ὅσοι μέ ὅποιον τρόπο πολέμησαν τὴν Ἐκκλησία καὶ τὴν ὀρθόδοξη πίστη, εἶναι τό γεγονός ὅτι τελείως δογματικά, βία καὶ παράλογα ἔπεισαν πολλοὺς ν' ἀπέχουν ἀπό μιά οὐσιαστική σχέση μέ τόν Χριστό. Δέν μπόρεσαν ν' ἀποδομήσουν τίς ἀλήθειες τῆς πίστεως, δέν μπόρεσαν ν' ἀποδείξουν ψευδόμενο τόν Χριστό ὡς Σωτήρα καὶ Λυτρωτῆ τοῦ ἀνθρώπου γένους, δέν μπόρεσαν ν' ἀναιρέσουν τὴ θεία διδασκαλία ὡς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ στόν κόσμον του. Μπόρεσαν ὅμως ν' ἀποστερήσουν ὅλα τά παραπάνω ἀπ' ὅσους τυφλὰ παρασύρθηκαν ἀπό τό μικρότερο ἢ μεγαλύτερο ἀντικλησιαστικό μένος πολλῶν σύγχρονων «διδασκάλων», θιασωτῶν τῆς αὐτονόμησης καὶ τῆς εἰδωλοποίησης τοῦ ἀνθρώπου μακριὰ ἀπό τόν Θεό καὶ τὴν ἀγάπη του.

Τελικά καταλάβαμε πόσο εὔθραυστοι εἴμαστε, πόσο δέν ἀντέχουμε, πόσο εὐκόλως καταρρέουμε μέ τό παραμικρό, παρά τά τόσα ἐπιτεύγματά μας, παρά τό

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐμπῆκε ὁ Ἰησοῦς εἰς πλοιάριον, ἐπέρασε ἀπέναντι καὶ ἦλθεν εἰς τὴν δικὴν του πόλιν. Καὶ τοῦ ἔφεραν ἓνα παράλυτον, ξαπλωμένον σ' ἓνα κρεβάτι. Ὁ Ἰησοῦς, ὅταν εἶδε τὴν πίστιν τοῦς, εἶπε εἰς τὸν παράλυτον, «Ἔχε θάρρος, παιδί μου. Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου». Καὶ μερικοὶ ἀπὸ τοῦς Γραμματεῖς εἶπαν μέσα τοῦς, «Αὐτὸς βλασφημεῖ». Ὁ δὲ Ἰησοῦς, ἐπειδὴ κατάλαβε τὰς σκέψεις των, εἶπε, «Γιατὶ σκέπεσθε πονηρὰ μέσα στὴν καρδιά σας; Τί εἶναι εὐκολώτερον, νὰ πῶ “Σοῦ συγχωροῦνται αἱ ἁμαρτίαι σου” ἢ νὰ πῶ, “Σήκω ἐπάνω καὶ περπάτει”; Ἀλλὰ διὰ νὰ μάθετε ὅτι ὁ Υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔχει ἐξουσίαν νὰ συγχωρῇ ἁμαρτίας ἐπὶ τῆς γῆς», – τότε λέγει εἰς τὸν παράλυτον, «Σήκω ἐπάνω, πάρε τὸ κρεβάτι σου καὶ πήγαινε εἰς τὸ σπίτι σου». Αὐτὸς ἐσηκώθη καὶ ἐπῆγε εἰς τὸ σπίτι του. Ὅταν εἶδεν αὐτὸ ὁ κόσμος, ἐθαύμασε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν, πού ἔδωσε τέτοια ἐξουσίαν εἰς τοῦς ἀνθρώπους.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀληβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

γεγονός ὅτι δὲν ἔχουμε τὴν ἐμπειρία τῶν δύσκολων ἱστορικῶν συγκυριῶν τοῦ παρελθόντος, παρά τὸ ὅτι αὐτοθαυμαζόμαστε ὡς καλῦτεροι ἀπὸ τίς προηγούμενες γενεές. Κι αὐτὸ γιατί στερούμαστε αὐτὸ πού οἱ προηγούμενες γενεές εἶχαν ὡς καύχημα καὶ ἀσφαλῆς καταφύγιο, τὴν πίστη στὸν Θεό. Μ' αὐτὴν ἄντεχαν, σ' αὐτὴν κατέφευγαν, ἀπὸ αὐτὴν ἐμπνέονταν, πρὸς αὐτὴν κατευθύνονταν καὶ γι' αὐτὴν φέρονταν ἀνθρώπινα.

Ἡ προτροπὴ τοῦ Χριστοῦ

Στὸ σημερινὸ εὐαγγέλιο, βλέπουμε τὸν Χριστὸ νὰ δίνει δύναμη καὶ κουράγιο στὸν παραλυτικὸ πού μετὰ ἀπὸ λίγο θὰ κάνει καλῶς. Εἶναι ἀπὸ τίς λίγες φορές πού στὴν Καινὴ Διαθήκη καταγράφεται ἡ προτροπὴ: «Θάρσει, τέκνον»! Γιατὶ αὐτὸς ὁ λόγος τοῦ Κυρίου τῆ συγκεκριμένη στιγμὴ σ' αὐτὸν τὸν ἄνθρωπο; Ὁ παραλυτικὸς ἔχει φίλους πού γιὰ χάρη του ξεπερνοῦν ὅλα τὰ ἐμπόδια, φυσικὰ καὶ ἀνθρώπινα, γιὰ νὰ τὸν φέρουν μπροστὰ στὸν Χριστό. Ὁ Χριστὸς ἔχει ἀποδείξει τὴ δύναμή του. Ὅλα εἶναι εὐνοϊκὰ καὶ ὑπὲρ του γιὰ νὰ λάβει αὐτὸ πού ζητᾶ. Γιατὶ νὰ ἔχει καὶ θάρρος; Διότι παρ' ὅλα τὰ ἐχέγγυα, καὶ ὁ παραλυτικὸς ὡς ἄνθρωπος, καὶ μπροστὰ στὴ μεγάλη στιγμὴ τῆς ζωῆς του, νιώθει τὴν ἀγωνία, τὴ δειλία, τὴν ἀμφισβολία νὰ σκαρφαλώνουν στὴν ψυχὴ γιὰ νὰ τὴν ἀποδυναμώσουν καὶ νὰ τὴν παραλύσουν καθὼς αὐτὴ ζητᾶ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

Κι ὁ λόγος ἀπευθύνεται γιὰ νὰ προεξαγγείλῃ τὴν ἐπακολουθούσα πράξη, νὰ βεβαιώσῃ καὶ νὰ ἐπιστηρίξῃ, ὥστε νὰ πιστέψῃ ἡ ψυχὴ στὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγάπης τοῦ Θεοῦ, νὰ μὴν τὸ ἀμφισβητήσῃ γιὰ νὰ ἐξαρτηθεῖ ὀλοκληρωτικὰ ἀπὸ αὐτό. Ἔχε θάρρος, λοιπόν, παιδί μου! Οὔτε οἱ ἁμαρτίες σου, οὔτε ἡ ἀσθένειά σου μποροῦν νὰ σοῦ ἐπιβληθοῦν, νὰ σέ καταβάλουν καὶ νὰ σέ νικήσουν. Εἶναι

31 Ιουλίου 2016: ΚΥΡΙΑΚΗ ΣΤ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ
Ευδοκίμου δικαίου (θ' αϊ.), προεόρτια τῆς προόδου τοῦ Τιμίου Σταυροῦ.
Ἦχος: πλ. α' – Ἐωθινόν: ΣΤ' – Ἀπόστολος: Ρωμ. ιβ' 6-14 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 1-8.
Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 7 Αὐγούστου, Ζ' Ματθαίου.
Ἀπόστολος: Ρωμ. ιε' 1-7 – Εὐαγγέλιον: Ματθ. θ' 27-35.

ἀπλὰ ἀγωνίσματα πού πρέπει νά νικήσεις γιά νά φανεῖς ἄξιος τῆς χάριτος, εἶναι ἐξετάσεις πού πρέπει νά περάσεις γιά νά δειχθεῖς ἰκανός, εἶναι ἡ δοκιμασία πού ἐπιτρέπει στήν πίστη ν' ἀναπτυχθεῖ καί νά καρποφορήσει.

Ὅταν ὁ Χριστός ἴδῃ στούς δικούς του ἀνθρώπους νά ἔχουν θάρρος, δέν τό κάνει γιά νά τούς ὑποσχεθεῖ μιὰ ἰδιαίτερη, διακριτική μεταχείρισή τους. Ἱστορικά καί οἱ ἄνθρωποι τῆς πίστεως βιώνουν τίς ἴδιες δυσκολίες μέ τό ὑπόλοιπο κοινωνικό σύνολο, πολλῆς φορές καί σέ χειρότερο βαθμό, καθώς ὁ πόλεμος τοῦ μισόκαλλου ἐντείνει τίς σέ βάρος τους μεθοδεύσεις. Ἀπό τίς ἴδιες ἀσθένειες ἀρρωσταίνουν, ἀπό τούς ἴδιους κινδύνους κινδυνεύουν ὅπως ὄλοι. Ἡ διαφορά ἔγκειται στόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο ἀντιμετωπίζουν ὅλα τά παραπάνω. Ἡ ἀνεξάντλητη δύναμη τῆς πίστεως, δύναμη ἡρεμῆ, εἰρηνική καί χαρούμενη, εἶναι ἡ ἀπαντοχὴ πού τούς προσπορίζει τήν πεποίθησι ὅτι ἡ θεία παντοδυναμία μπορεῖ νά ἐπιτρέψει τή δοκιμασία, δέν παύει ὅμως νά προστατεύει καί νά βοηθάει. Κι ἂν μύριοι κίνδυνοι πραγματωθοῦν στή ζωὴ μας κι ἂν χίλια κακά ἐπισυμβοῦν, ἔχουμε τήν ἀσφάλεια τῆς ἀγκαλιᾶς τοῦ Θεοῦ, τήν αἴσθησι ὅτι ὅλα αὐτά εἶναι ἐξωτερικά, ἐπιδερμικά καί περαστικά, καί τέλος τῆ βεβαιότητα πὼς ὅ,τι καί νά γίνει, στό τέλος πάντα ὁ Χριστός μας ἀναδεικνύεται νικητής, κύριος τῆς ζωῆς καί τοῦ θανάτου, καί μαζί μ' Αὐτόν κι ἐμεῖς!

Ἄρχιμ. Ἰ. Ν.

Ἐκδόσεις τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας

ΒΙΒΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΕΡΑΓΙΑ ΘΕΟΤΟΚΟ

ΘΕΟΜΗΤΩΡ, τοῦ ἁγίου Νικολάου Καβάσιλα (λόγοι στή Γέννησι, τόν Εὐαγγελισμό καί τήν Κοίμησι· μέ εἰσαγωγή, μετάφρασι, σχόλια).

ΘΕΟΤΟΚΟΣ, τοῦ ἁγίου Ἰωάννου Δαμασκνοῦ (ὁμιλία στή Γέννησι καί τρεῖς ἐγκωμιαστικοὶ λόγοι στήν Κοίμησι· μέ εἰσαγωγή, μετάφρασι, σχόλια).

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἑβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδόσις - Λιευθυντίς· Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξι, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωσι, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr